

บทที่ 5

การอภิปรายผลการวิจัย

บทนี้จะนำเสนอสาระสำคัญของผลการวิจัย การอภิปรายผล และข้อเสนอแนะ
ดังรายละเอียดต่อไปนี้

สรุปผลการวิจัย

1. วัตถุประสงค์

1.1 เพื่อศึกษาสภาพปัจจัยที่ส่งผลต่อการนำหลักสูตรสถานศึกษาไปใช้ในโรงเรียน
มัธยมศึกษาตามทัศนะของครูผู้สอนในจังหวัดปัตตานี ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2546
ได้แก่ ปัจจัยเกี่ยวกับหลักสูตร ปัจจัยเกี่ยวกับผู้บริหาร ปัจจัยเกี่ยวกับครูผู้สอน ปัจจัยเกี่ยวกับ
ผู้ปกครอง และปัจจัยเกี่ยวกับโรงเรียน

1.2 เพื่อศึกษาระดับการนำหลักสูตรสถานศึกษาไปใช้ในโรงเรียนมัธยมศึกษาตาม
ทัศนะของครูผู้สอนในจังหวัดปัตตานี

1.3 เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยต่าง ๆ กับการนำหลักสูตรสถานศึกษาไป
ใช้ในโรงเรียนมัธยมศึกษาตามทัศนะของครูผู้สอนในจังหวัดปัตตานี

1.4 เพื่อศึกษาตัวพยากรณ์ที่ดีในการทำนายการนำหลักสูตรไปใช้ในโรงเรียน
มัธยมศึกษาตามทัศนะของครูผู้สอนในจังหวัดปัตตานี

2. สมมติฐาน

2.1 ปัจจัยเกี่ยวกับปัจจัยเกี่ยวกับหลักสูตรสถานศึกษา ประกอบด้วย ด้านความชัดเจน
ของหลักสูตรสถานศึกษา ด้านหลักเกณฑ์ของหลักสูตรสถานศึกษา มีความสัมพันธ์ทางบวกกับ
การนำหลักสูตรสถานศึกษาไปใช้ในโรงเรียนมัธยมศึกษาตามทัศนะของครูผู้สอนในจังหวัดปัตตานี

2.2 ปัจจัยเกี่ยวกับผู้บริหาร ประกอบด้วย ด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตร
สถานศึกษา ด้านการเป็นผู้นำในการนำหลักสูตรสถานศึกษาไปใช้ และด้านการนิเทศการนำ
หลักสูตรสถานศึกษาไปใช้ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการนำหลักสูตรสถานศึกษาไปใช้ในโรง
เรียนมัธยมศึกษาตามทัศนะของครูผู้สอนในจังหวัดปัตตานี

2.3 ปัจจัยเกี่ยวกับครูผู้สอน ได้แก่ ด้านเจตคติที่ดีต่อหลักสูตรสถานศึกษา ด้านความรู้ความเข้าใจในการนำหลักสูตรสถานศึกษาไปใช้ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการนำหลักสูตรสถานศึกษาไปใช้ในโรงเรียนมัธยมศึกษาตามทัศนะของครูผู้สอนในจังหวัดปัตตานี

2.4 ปัจจัยเกี่ยวกับผู้ปกครอง ประกอบด้วย ด้านการสนับสนุนการเรียนของผู้ปกครอง มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการนำหลักสูตรสถานศึกษาไปใช้ในโรงเรียนมัธยมศึกษาตามทัศนะของครูผู้สอนในจังหวัดปัตตานี

2.5 ปัจจัยเกี่ยวกับโรงเรียน ประกอบด้วย ด้านสภาพแวดล้อมในโรงเรียน ด้านวัสดุอุปกรณ์ ด้านงบประมาณ และด้านระบบสารสนเทศ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการนำหลักสูตรสถานศึกษาไปใช้ในโรงเรียนมัธยมศึกษาตามทัศนะของครูผู้สอนในจังหวัดปัตตานี

2.6 ปัจจัยทั้งห้าปัจจัยสามารถเป็นตัวพยากรณ์การนำหลักสูตรสถานศึกษาไปใช้ในโรงเรียนมัธยมศึกษาตามทัศนะของครูผู้สอนในจังหวัดปัตตานีได้

3. วิธีดำเนินการวิจัย

3.1 กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นครูผู้สอนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2546 จำนวน 175 คน

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น แบ่งเป็น 6 ตอน และได้นำไปหาคุณภาพของแบบสอบถาม โดยหาความเชื่อมั่นทั้งฉบับ ดังรายละเอียด ต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ปัจจัยเกี่ยวกับหลักสูตรสถานศึกษา

ด้านความชัดเจนของหลักสูตรสถานศึกษา มีค่าความเชื่อมั่น 0.86

ด้านหลักเกณฑ์ของหลักสูตรสถานศึกษา มีค่าความเชื่อมั่น 0.83

ตอนที่ 2 ปัจจัยเกี่ยวกับผู้บริหารสถานศึกษา

ด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรสถานศึกษา มีค่าความเชื่อมั่น 0.92

ด้านการเป็นผู้นำในการนำหลักสูตรสถานศึกษาไปใช้ มีค่าความเชื่อมั่น 0.91

ด้านการนิเทศการนำหลักสูตรสถานศึกษาไปใช้ มีค่าความเชื่อมั่น 0.91

ตอนที่ 3 ปัจจัยเกี่ยวกับครูผู้สอน

ด้านเจตคติที่ดีต่อหลักสูตรสถานศึกษา มีค่าความเชื่อมั่น 0.89

ด้านความรู้ความเข้าใจในการนำหลักสูตรสถานศึกษาไปใช้ มีค่าความเชื่อมั่น 0.64

ตอนที่ 4 ปัจจัยเกี่ยวกับผู้ปกครอง

ด้านการสนับสนุนการเรียนของผู้ปกครอง มีค่าความเชื่อมั่น 0.91

ตอนที่ 5 ปัจจัยเกี่ยวกับโรงเรียน

ด้านสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียน มีค่าความเชื่อมั่น 0.73

ด้านวัสดุอุปกรณ์ มีค่าความเชื่อมั่น 0.89

ด้านงบประมาณ มีค่าความเชื่อมั่น 0.81

ด้านระบบสารสนเทศ มีค่าความเชื่อมั่น 0.84

ตอนที่ 6 การนำหลักสูตรสถานศึกษาไปใช้

ด้านการนำหลักสูตรสถานศึกษาไปใช้ มีค่าความเชื่อมั่น 0.95

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

4.1 ขออนหนังสือแนะนำตัวจากภาควิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ถึงผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดปัตตานี เพื่อขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามของครูผู้สอน

4.2 ผู้วิจัยนำส่งแบบสอบถามให้ครูผู้สอนด้วยตนเอง และขอรับคืนภายใน 10 วัน

โดยผู้วิจัยไปรับแบบสอบถามคืนด้วยตนเอง จำนวน 175 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 ของจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด (ตั้ง รายละเอียด ในภาคผนวก ก)

4.2 นำแบบสอบถามที่ได้รับคืน มาตรวจความถูกต้องสมบูรณ์ของการตอบแบบสอบถาม แล้วนำผลไปจัดกระทำและวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

5. การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาทั้งหมด ตรวจสอบความสมบูรณ์และดำเนินการหาค่าสถิติ โดยประมวลผลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป ดังนี้

5.1 วิเคราะห์ปัจจัยเกี่ยวกับหลักสูตรสถานศึกษา ประกอบด้วย ความชัดเจนของหลักสูตรสถานศึกษา หลักเกณฑ์ของหลักสูตรสถานศึกษา ปัจจัยเกี่ยวกับผู้บริหาร ประกอบด้วย ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรสถานศึกษา การเป็นผู้นำในการนำหลักสูตรสถานศึกษาไปใช้ และการนิเทศการนำหลักสูตรสถานศึกษาไปใช้ ปัจจัยเกี่ยวกับครูผู้สอน ได้แก่ เจตคติที่ดีต่อหลักสูตรสถานศึกษา ความรู้ความเข้าใจในการนำหลักสูตรสถานศึกษาไปใช้ ปัจจัยเกี่ยวกับผู้ปกครองประกอบด้วย การสนับสนุนการเรียนของผู้ปกครอง ปัจจัยเกี่ยวกับโรงเรียน ประกอบด้วย สภาพแวดล้อมในโรงเรียน วัสดุอุปกรณ์ งบประมาณ และระบบสารสนเทศ และการนำหลักสูตรสถานศึกษาไปใช้ โดยหาค่าเฉลี่ย (Arithmetic Means) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

1.2 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยต่าง ๆ กับการนำหลักสูตรสถานศึกษาไปใช้ โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product-Moment Correlations) สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (Multiple Correlations) และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นบันได (Stepwise Multiple Regression) เพื่อค้นหาตัวพยากรณ์การนำหลักสูตรสถานศึกษาไปใช้ และสร้างสมการในพยากรณ์การนำหลักสูตรสถานศึกษาไปใช้

6. ผลการวิจัย มีสาระสำคัญสรุปตามวัตถุประสงค์ได้ ดังนี้

6.1 ผลการวิเคราะห์สภาพปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการนำหลักสูตรสถานศึกษาไปใช้ในโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดปัตตานี คือ ปัจจัยเกี่ยวกับหลักสูตรสถานศึกษา มีความชัดเจนของหลักสูตรและมีหลักเกณฑ์ที่สอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2544 อยู่ในระดับมาก ปัจจัยเกี่ยวกับผู้บริหาร ผู้บริหารมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรสถานศึกษา มีการแสดงออกด้านความเป็นผู้นำในการนำหลักสูตรไปใช้ และมีการปฏิบัติการนิเทศการนำหลักสูตรไปใช้ อยู่ในระดับมาก ปัจจัยเกี่ยวกับครู ครูมีเจตคติที่ดีต่อหลักสูตรสถานศึกษาและมีความรู้ความเข้าใจในการนำหลักสูตรสถานศึกษาไปใช้ อยู่ในระดับมาก ปัจจัยเกี่ยวกับผู้ปกครอง ผู้ปกครองมีการสนับสนุนการเรียน อยู่ในระดับน้อย และปัจจัยเกี่ยวกับโรงเรียน โรงเรียนมีการดำเนินการด้านสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียน ด้านวัสดุอุปกรณ์ ด้านงบประมาณ อยู่ในระดับมาก ยกเว้นด้านระบบสารสนเทศ มีการดำเนินการ อยู่ในระดับปานกลาง

6.2 การนำหลักสูตรสถานศึกษาไปใช้ในโรงเรียนมัธยมศึกษาตามทัศนะของครูผู้สอนในจังหวัดปัตตานี คือ ขั้นตอนการเตรียมการ ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และขั้นตอนการวัดและประเมินผลการเรียน โดยภาพรวมและรายข้อ พบว่า ครูมีการปฏิบัติ อยู่ในระดับมาก

6.3 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยต่าง ๆ ที่ส่งผลต่อการนำหลักสูตรสถานศึกษาไปใช้ตามทัศนะของครูผู้สอน มีดังนี้

6.3.1 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยเกี่ยวกับหลักสูตรสถานศึกษากับการนำหลักสูตรสถานศึกษาไปใช้ตามทัศนะของครูผู้สอน พบว่า โดยภาพรวมมีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งมีความสัมพันธ์ค่อนข้างสูง

6.3.2 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยเกี่ยวกับผู้บริหารสถานศึกษากับการนำหลักสูตรสถานศึกษาไปใช้ตามทัศนะของครูผู้สอน พบว่า โดยภาพรวมมีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งมีความสัมพันธ์ปานกลาง

6.3.3 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยเกี่ยวกับครู กับการนำหลักสูตรสถานศึกษาไปใช้ตามทัศนะของครูผู้สอน พบว่า โดยภาพรวมมีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งมีความสัมพันธ์ปานกลาง

6.3.4 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยเกี่ยวกับผู้ปกครอง กับการนำหลักสูตรสถานศึกษาไปใช้ตามทัศนะของครูผู้สอน พบว่า มีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งมีความสัมพันธ์ค่อนข้างต่ำ

6.3.5 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยเกี่ยวกับโรงเรียนกับการนำหลักสูตรสถานศึกษาไปใช้ตามทัศนะของครูผู้สอน พบว่า โดยภาพรวมมีความสัมพันธ์ทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งมีความสัมพันธ์ค่อนข้างสูง

6.4 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นบันได (Stepwise Multiple Regression) เพื่อค้นหาตัวพยากรณ์การนำหลักสูตรสถานศึกษาไปใช้ที่ดีที่สุดและสร้างสมการในการพยากรณ์การนำหลักสูตรสถานศึกษาไปใช้ ดังนี้

สมการพยากรณ์การนำหลักสูตรสถานศึกษาไปใช้ เขียนในรูปคะแนนดิบได้ดังนี้

$$\begin{aligned} \text{การนำหลักสูตรสถานศึกษาไปใช้} &= 11.953 + 0.662 \text{ ปัจจัยเกี่ยวกับโรงเรียน} + \\ &0.735 \text{ ปัจจัยเกี่ยวกับครู} + 0.657 \text{ ปัจจัยเกี่ยวกับ} \\ &\text{หลักสูตรสถานศึกษา} \end{aligned}$$

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณเท่ากับ 0.80 และค่าประสิทธิภาพของการพยากรณ์สามารถพยากรณ์ได้ร้อยละ 64 ซึ่งปัจจัยที่สามารถร่วมกันพยากรณ์การนำหลักสูตรสถานศึกษาไปใช้ คือ ปัจจัยเกี่ยวกับโรงเรียน ปัจจัยเกี่ยวกับครู และปัจจัยเกี่ยวกับหลักสูตรสถานศึกษา

การอภิปรายผล

จากผลการวิจัยนำมาอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์และสมมติฐานการวิจัยได้ดังนี้

1. เพื่อศึกษาสภาพปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการนำหลักสูตรสถานศึกษาไปใช้ในโรงเรียนมัธยมศึกษาตามทัศนะของครูผู้สอนในจังหวัดปัตตานี ได้แก่ ปัจจัยเกี่ยวกับหลักสูตร ปัจจัยเกี่ยวกับผู้บริหารสถานศึกษา ปัจจัยเกี่ยวกับครู ปัจจัยเกี่ยวกับผู้ปกครอง และปัจจัยเกี่ยวกับโรงเรียน

ผลการวิเคราะห์สภาพปัจจัยทั้งห้าปัจจัยโดยภาพรวม พบว่า ปัจจัยเกี่ยวกับหลักสูตร

สถานศึกษา มีความชัดเจนของหลักสูตรและมีหลักเกณฑ์ที่สอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2544 อยู่ในระดับมาก ปัจจัยเกี่ยวกับผู้บริหาร ผู้บริหารมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรสถานศึกษา มีการแสดงออกด้านความเป็นผู้นำในการนำหลักสูตรไปใช้ และมีการปฏิบัติการนิเทศการนำหลักสูตรไปใช้ อยู่ในระดับมาก ปัจจัยเกี่ยวกับครู ครูมีเจตคติที่ดีต่อหลักสูตรสถานศึกษาและมีความรู้ความเข้าใจในการนำหลักสูตรสถานศึกษาไปใช้ อยู่ในระดับมาก และปัจจัยเกี่ยวกับโรงเรียน มีการดำเนินการด้านสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียน ด้านวัสดุอุปกรณ์ ด้านงบประมาณ อยู่ในระดับมาก ส่วนด้านระบบสารสนเทศ มีการดำเนินการ อยู่ในระดับปานกลาง และสภาพปัจจัยเกี่ยวกับผู้ปกครอง ผู้ปกครองมีการสนับสนุนการเรียน อยู่ในระดับน้อย อยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สมศรี มั่นประโคน (2537:บทคัดย่อ) ที่ศึกษาการใช้หลักสูตรวิชาภาษาไทยระดับมัธยมศึกษาตอนต้น พ.ศ. 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ในโรงเรียนโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานบริหารการศึกษาท้องถิ่น พบว่า การจัดปัจจัยและสภาพแวดล้อมต่าง ๆ ภายในโรงเรียน อยู่ในระดับมาก นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของ อัญชลี ปานแจ่ม (2541 : 127) ที่ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการใช้หลักสูตรภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา พ.ศ. 2539 ในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานการศึกษาจังหวัดพัทลุง พบว่า ปัจจัยที่อยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้านครูผู้สอน และด้านหลักสูตร

ผลการวิจัยที่ปรากฏเช่นนี้ สามารถอธิบายได้ว่า การนำหลักสูตรสถานศึกษาไปใช้ในโรงเรียนมัธยมศึกษาจะประสบความสำเร็จต้องอาศัยปัจจัยต่าง ๆ หลายประการเป็นองค์ประกอบร่วมกันที่ทำให้การนำหลักสูตรสถานศึกษาไปใช้ประสบผลสำเร็จ ดังที่ เรแกน และลีธวูด (Regan and Leithwood, 1974 : 10-69) และ ประมวล เสนาฤทธิ์ (Senarith, 1980 : 135 -138) กล่าวสอดคล้องกันว่า การนำหลักสูตรไปใช้ให้เกิดประสิทธิภาพนั้นประกอบด้วยปัจจัยต่าง ๆ คือ

- 1) ปัจจัยเกี่ยวกับหลักสูตร ได้แก่ ด้านความชัดเจนของหลักสูตร ด้านความซับซ้อนของหลักสูตร
- 2) ปัจจัยเกี่ยวกับผู้บริหาร ได้แก่ ด้านการสนับสนุนของผู้บริหาร
- 3) ปัจจัยเกี่ยวกับครู ได้แก่ ด้านความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตร ด้านเจตคติต่อหลักสูตร ด้านความสามารถของครู
- 4) ปัจจัยเกี่ยวกับผู้ปกครอง ได้แก่ ด้าน เจตคติของผู้ปกครอง
- 5) ปัจจัยเกี่ยวกับโรงเรียน ได้แก่ ที่ตั้งโรงเรียน บรรยากาศในโรงเรียน สภาพของโรงเรียน

นอกจากนี้ สุมน อมรวิวัฒน์ และสมพงษ์ จิตระดับ (2531 : 62) ได้กล่าวว่า สาเหตุของการที่ทำให้การใช้หลักสูตรไม่สามารถนำไปใช้ได้ประสบผลสำเร็จนั้นมีสาเหตุมาจากปัจจัยต่าง ๆ อันได้แก่ ตัวหลักสูตรแม่บท เอกสารประกอบหลักสูตร บุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการใช้หลักสูตร เช่น ผู้บริหาร ครูผู้สอน ผู้ปกครอง และนักเรียน เป็นต้น

อีกทั้งปัญหาซึ่งอาจเป็นสาเหตุของสภาพปัจจัยที่ส่งผลต่อการนำหลักสูตรไปใช้นั้น ดังจะเห็นได้จากผลการวิจัยของ ฉวีวรรณ พูลนาผล (2536 : บทคัดย่อ) พิชัย งามจิต (2537 : บทคัดย่อ) นพวรรณ สรรพสิน (2538 : บทคัดย่อ) อัจฉรา นิยมนา (2539 : บทคัดย่อ) และ อัญชลี ปานแจ่ม (2541 : บทคัดย่อ) พบว่า สาเหตุที่ทำให้การนำหลักสูตรไปใช้ไม่ประสบผลสำเร็จมาจากปัจจัยต่าง ๆ 3 ด้าน คือ ด้านการบริหาร ได้แก่ เอกสารหลักสูตรมีความล่าช้าและไม่เพียงพอต่อการเรียนการสอนไม่เพียงพอกับความต้องการของครู ขาดห้องเรียนที่ใช้สนับสนุนการจัดการเรียนการสอน ขาดงบประมาณในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนและกิจกรรมส่งเสริมหลักสูตร บุคลากรไม่เพียงพอ จำนวนห้องเรียนไม่เพียงพอ และขาดการกำหนดนโยบายที่ชัดเจน ด้านการจัดการเรียนการสอน ได้แก่ ครูขาดความรู้ความเข้าใจในการใช้หลักสูตร การทำแผนการสอน การสร้างเครื่องมือทดสอบ การผลิตและใช้สื่อ ขาดแหล่งค้นคว้าเกี่ยวกับเทคนิคและวิธีสอน และขาดเอกสารประกอบการจัดทำสื่อการเรียนการสอน และด้านการนิเทศและติดตามผลการใช้หลักสูตร ได้แก่ ขาดการนิเทศที่เป็นระบบ บุคลากรไม่มีความสามารถในการนิเทศและไม่เห็นความสำคัญของการนิเทศ และขาดการนิเทศการศึกษาอย่างต่อเนื่อง

ดังนั้นการจัดสภาพปัจจัยด้านต่าง ๆ ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้นย่อมจะสนับสนุนและส่งเสริมการนำหลักสูตรสถานศึกษาไปใช้ของครูผู้สอนให้มีประสิทธิผลมากขึ้นเช่นกัน ซึ่งจะกล่าวเป็นรายปัจจัยได้ดังนี้

ปัจจัยแรก คือ ปัจจัยเกี่ยวกับหลักสูตรสถานศึกษา เป็นปัจจัยที่มีความสำคัญเป็นที่ยอมรับว่า หลักสูตรเป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่สุดและเป็นหัวใจของการจัดการศึกษา เพราะหลักสูตรเปรียบเสมือนเครื่องชี้แนวทางว่า ควรจะดำเนินการจัดการศึกษาไปในแนวทางใด โดยหลักสูตรเป็นแผนการดำเนินงานของผู้บริหารและเป็นกลไกในการกำหนดจุดมุ่งหมายการเรียนรู้ ตลอดจนเป็นแนวทางกำหนดการปฏิบัติของครูในการจัดมวลประสบการณ์ให้กับผู้เรียน ซึ่งสอดคล้องกับ ธำรง บัวศรี (2540 : 10) กล่าวว่า หลักสูตรเป็นเครื่องมือที่ถ่ายทอดเจตนารมณ์หรือเป้าประสงค์ของการศึกษาของชาติลงสู่การปฏิบัติ อาจกล่าวได้ว่า หลักสูตรคือ สิ่งที่น่าเอาความมุ่งหมายและนโยบายการศึกษาไปแปลงเป็นการกระทำพื้นฐานในโรงเรียนหรือสถานศึกษา และสอดคล้องกับ ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2543: 23 -24) กล่าวว่า หลักสูตรเป็นหลักและหัวใจของการจัดการเรียนการสอน เพื่อนำไปสู่เป้าหมายของการศึกษา ความเข้าใจในเรื่องของหลักสูตรและการเรียนการสอน จะทำให้การจัดการศึกษาดำเนินไปด้วยดีตั้งแต่ตัวผู้เรียนเองและช่วยให้ครูได้มีทิศทาง และสิ่งกำหนดในการสอน ฉะนั้นการพัฒนาปัจจัยเกี่ยวกับหลักสูตรสถานศึกษาในด้านความชัดเจนและด้านหลักเกณฑ์ของหลักสูตรให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น จะทำให้ครูผู้สอนสามารถแปลงหลักสูตรไปสู่การสอนได้ง่ายขึ้นและสอดคล้องกับเจตนารมณ์ของหลักสูตรที่กำหนดไว้

ปัจจัยที่สอง ปัจจัยเกี่ยวกับผู้บริหาร ผู้บริหารสถานศึกษานับว่า เป็นผู้ที่มีความสำคัญยิ่งในการใช้หลักสูตรโดยตรงและส่งผลต่อการจัดการเรียนการสอนของครู หน้าที่ที่สำคัญคือ การอำนวยความสะดวกให้หลักสูตรสามารถนำไปใช้ได้โดยมีประสิทธิภาพ กำกับดูแล และติดตามประเมินผล การใช้หลักสูตรของครูให้ประสบผลสำเร็จ ซึ่งสอดคล้องกับ วิชัย ดิษฐระ (2535: 99) กล่าวว่า การนำหลักสูตรไปใช้ในโรงเรียนนั้น ก็คือการที่อาจารย์ใหญ่หรือผู้บริหารทำหน้าที่บริหารหลักสูตรนั่นเอง ฉะนั้นการนำหลักสูตรไปใช้จะประสบผลสำเร็จมากน้อยแค่ไหนก็ขึ้นอยู่กับการบริหารหลักสูตรของอาจารย์ใหญ่หรือผู้บริหารเป็นปัจจัยสำคัญประการหนึ่ง อาจกล่าวได้ว่าอาจารย์ใหญ่หรือผู้บริหารจึงเป็นบุคคลสำคัญที่จะนำหลักสูตรไปใช้ให้เกิดประสิทธิภาพได้

ปัจจัยที่สาม คือ ปัจจัยเกี่ยวกับครูผู้สอน ซึ่งเป็นผู้ที่ใกล้ชิดกับนักเรียนมากที่สุด มีบทบาทหน้าที่อันสำคัญในการพัฒนาเด็กให้เกิดความเจริญงอกงามทั้งทางด้านสติปัญญา อารมณ์และสังคม ตลอดจนอบรมสั่งสอนให้เป็นคนดีมีคุณธรรม จริยธรรมที่งดงาม ซึ่งสอดคล้องกับ ชำรง บัวศรี (2540 : 306) กล่าวว่า ครูหรือผู้สอน นับได้ว่าเป็นบุคคลที่สำคัญที่สุดที่จะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงหลักสูตรประสบผลสำเร็จหรือล้มเหลว เพราะเป็นผู้ที่นำเอาหลักสูตรไปใช้ในห้องเรียนกับนักเรียนจริงๆ ดังนั้นก่อนที่จะนำหลักสูตรไปใช้ ผู้ที่รับผิดชอบจะต้องเตรียมครูผู้สอนให้พร้อมทั้งในด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตร ทักษะในการใช้หลักสูตร และเจตคติที่ดีต่อหลักสูตร

ปัจจัยที่สี่ คือ ปัจจัยเกี่ยวกับผู้ปกครองของนักเรียน บทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมด้านการเรียนของผู้เรียนนั้นมีความสำคัญต่อสัมฤทธิ์ผลด้านการเรียนและการปลูกฝังลักษณะนิสัยของนักเรียนเป็นอย่างมาก ผู้ปกครองสามารถจะช่วยดูแลและสนับสนุนด้านการเรียนและความประพฤติของนักเรียนเป็นไปตามเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของหลักสูตรได้อีกวิถีทางหนึ่ง นอกจากนี้ความร่วมมือของผู้ปกครองในการสนับสนุนกิจกรรมการเรียนการสอนโดยส่วนรวมของโรงเรียนก็นับว่ามีความสำคัญมากเช่นกัน โรงเรียนจึงควรให้ความรู้เกี่ยวกับหลักสูตรสถานศึกษาแก่ผู้ปกครองของผู้เรียน และเปิดโอกาสให้ผู้ปกครองเข้ามามีส่วนร่วมในการส่งเสริมกิจกรรมพัฒนาการเรียนการสอนของโรงเรียน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ จิราพร ขุนนะ (2540: บทคัดย่อ) พบว่า สถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมในครอบครัว การส่งเสริมการเรียนของผู้ปกครองเป็นตัวแปรสำคัญในการใช้ทำนายความสำเร็จทางการเรียนของนักเรียน

และปัจจัยประการสุดท้าย คือ ปัจจัยเกี่ยวกับโรงเรียน ซึ่งประกอบด้วยด้านสิ่งแวดล้อมภายในโรงเรียนที่ดี รวมทั้งที่ตั้งของโรงเรียนอยู่ในแหล่งชุมชน การคมนาคมสะดวกและอยู่ห่างไกลจากสิ่งแวดล้อมเป็นพิษ ตลอดจนมีความพร้อมในด้านวัสดุอุปกรณ์ มีงบประมาณเพียงพอ และมีการจัดระบบสารสนเทศที่ดี สิ่งต่างๆ เหล่านี้ล้วนเป็นปัจจัยที่สนับสนุนการนำหลักสูตรสถานศึกษาไปใช้โดยมีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสมหวัง พิธิยานุวัฒน์ และคณะ

(2532 : 73) พบว่า สภาพแวดล้อมและความพร้อมในด้านวัสดุอุปกรณ์การเรียนการสอนของโรงเรียนมีความแตกต่างอย่างชัดเจน ระหว่างโรงเรียนที่มีประสิทธิภาพสูงกับโรงเรียนที่มีประสิทธิภาพต่ำ และสอดคล้องกับผลการวิจัยของกองวิจัยการศึกษา(2533 : บทคัดย่อ) พบว่า ปัจจัยด้านความเพียงพอของวัสดุและอุปกรณ์ส่งผลต่อคุณภาพของโรงเรียนประถมศึกษา นอกจากนี้แล้วยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ รสริน เลปวิทย์ (2539 : 6) พบว่า ปัจจัยด้านงบประมาณส่งผลต่อการพัฒนาหลักสูตรระดับท้องถิ่น สำหรับในส่วนของระบบสารสนเทศนั้นในยุคปัจจุบันการติดต่อสื่อสารมวลชนแขนงต่าง ๆ เข้ามามีบทบาทต่อการจัดการศึกษาเพิ่มมากขึ้น มีการติดต่อถึงกันด้วยความสะดวกและรวดเร็วผ่านระบบเครือข่ายต่าง ๆ ซึ่งมีส่วนช่วยให้ครูผู้สอนและผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเองอย่างหลากหลายวิธี ซึ่งสอดคล้องกับนิรมล กิติวิบูลย์ (2534 : 4) กล่าวว่า ระบบสารสนเทศหรือระบบข้อมูลที่เกี่ยวข้องทางการศึกษา เป็นสิ่งที่มีความจำเป็นและสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาหลักสูตร และยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของ

ชลันดา อินทร์เจริญ (2538 : บทคัดย่อ) พบว่า ระบบสารสนเทศเป็นตัวแปรที่บ่งชี้ความสำเร็จของหลักสูตรประถมศึกษา

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า ปัจจัยเกี่ยวกับหลักสูตรสถานศึกษา ปัจจัยเกี่ยวกับผู้บริหารสถานศึกษา ปัจจัยเกี่ยวกับครู ปัจจัยเกี่ยวกับผู้ปกครอง และปัจจัยเกี่ยวกับโรงเรียนมีความสำคัญอย่างยิ่งที่จะช่วยสนับสนุนส่งเสริมการใช้หลักสูตรสถานศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2 เพื่อศึกษาระดับการนำหลักสูตรสถานศึกษาไปใช้ในโรงเรียนมัธยมศึกษาตามทัศนะของครูผู้สอนในจังหวัดปัตตานี

ผลการวิเคราะห์ระดับการนำหลักสูตรสถานศึกษาไปใช้ในโรงเรียนมัธยมศึกษาตามทัศนะของครูผู้สอน คือ ขั้นการเตรียมการ ขั้นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และขั้นการวัดและประเมินผลการเรียน โดยภาพรวม พบว่า ครูผู้สอนมีการปฏิบัติ อยู่ในระดับมาก

ผลการวิจัยที่ปรากฏเช่นนี้ สามารถอธิบายได้ว่า กระบวนการนำหลักสูตรสถานศึกษาไปใช้นี้เป็นกระบวนการที่สำคัญของทฤษฎีหลักสูตรและการพัฒนาหลักสูตร เพราะจะเป็นการนำหลักสูตรที่สร้างเสร็จเรียบร้อยแล้วไปสู่การปฏิบัติหรือไปสู่การเรียนการสอนในโรงเรียน นับเป็นจุดเริ่มต้นของพฤติกรรมการสอนของครูที่จะเลือกเทคนิควิธีการสอนที่เหมาะสมมาใช้ให้เหมาะกับเนื้อหาและวัตถุประสงค์ของการสอนในแต่ละครั้ง ดังนั้นครูผู้สอนจึงเป็นผู้ที่มีคุณสมบัติที่พึงประสงค์ในทุก ๆ ด้าน นอกเหนือจากเป็นผู้ที่มีความเสียสละอดทน เข้มแข็ง และมีความคิดสร้างสรรค์ในการจัดการเรียนการสอนแล้ว ครูผู้สอนจะต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ความชำนาญทางด้านวิธีการสอน ซึ่งสอดคล้องกับ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช (2545 : 33) กล่าวว่า ผู้สอนจะต้องพิจารณาถึงความเหมาะสมของเนื้อหากับวัยของผู้เรียน มีความสอดคล้องกันระหว่างจุดหมายของหลักสูตร

กับจุดประสงค์การเรียนรู้ในรายวิชา การประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียน หลักสูตรมีเป้าหมายอย่างเดียวกับสังคมที่ผู้เรียนดำรงชีวิตอยู่ ดังนั้นผู้สอนสามารถปรับและขยายหลักสูตรในลักษณะที่ยืดหยุ่นได้ แต่ผู้สอนจะต้องมีความรู้ในการพัฒนาหลักสูตร และสามารถนำหลักสูตรไปสู่การปฏิบัติในห้องเรียนได้

ดังนั้นการนำหลักสูตรสถานศึกษาไปใช้ให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลได้นั้นครูผู้สอนจะต้องมีการดำเนินการตั้งแต่ขั้นการเตรียมการ ได้แก่ การวิเคราะห์หลักสูตร การจัดทำแผนการสอนที่ชี้ชัดผู้เรียนเป็นสำคัญ การจัดเตรียมเอกสารประกอบการสอน การเตรียมสื่อการสอน และการวัดและประเมินผล เป็นต้น ขั้นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลายและบูรณาการตามที่กำหนดไว้ในแผนการสอน และขั้นสุดท้ายคือ ขั้นการวัดและประเมินผล โดยใช้เครื่องมือวัดและประเมินผลที่มีความเที่ยงตรงในการวัด โดยยึดวัตถุประสงค์เป็นหลักและครอบคลุมเนื้อหา นอกจากนี้แล้วอาจเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการประเมินผลการเรียนรู้ของตนเอง และให้ผู้ปกครองได้มีส่วนร่วมในการประเมินผลการเรียนของผู้เรียนจะช่วยให้เกิดความภาคภูมิใจและรู้สึกเสมือนว่าโรงเรียนเป็นส่วนหนึ่งของชุมชนด้วย

3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยต่าง ๆ กับการนำหลักสูตรสถานศึกษาไปใช้ในโรงเรียนมัธยมศึกษาตามทัศนะของครูผู้สอน ในจังหวัดปัตตานี

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยเกี่ยวกับหลักสูตรสถานศึกษา ปัจจัยเกี่ยวกับผู้บริหารสถานศึกษา ปัจจัยเกี่ยวกับครูผู้สอน ปัจจัยเกี่ยวกับผู้ปกครอง และปัจจัยเกี่ยวกับโรงเรียน กับการนำหลักสูตรสถานศึกษาไปใช้ในโรงเรียนมัธยมศึกษาตามทัศนะของครูผู้สอนในจังหวัดปัตตานี พบว่า มีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งผลปรากฏว่าเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ คือ ปัจจัยทั้งห้าปัจจัย มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการนำหลักสูตรสถานศึกษาไปใช้ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สามารถอภิปรายเป็นรายปัจจัยดังนี้

3.1 ปัจจัยเกี่ยวกับหลักสูตรสถานศึกษา ซึ่งประกอบด้วยด้านความชัดเจนของหลักสูตรสถานศึกษา และด้านหลักเกณฑ์ของหลักสูตรสถานศึกษา ผลการวิจัยพบว่า มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการนำหลักสูตรสถานศึกษาไปใช้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ผลการวิจัยปรากฏเช่นนี้เพราะเนื่องจากหลักสูตรที่มีความชัดเจนมีประโยชน์อย่างยิ่งต่อการจัดการเรียนการสอนเนื่องจากหลักสูตรเป็นตัวกำหนดแนวทางในการให้ความรู้ ทักษะและความสามารถที่จะเกิดกับผู้เรียน หากหลักสูตรเสนอแนวคิดและแนวปฏิบัติที่ชัดเจนง่ายต่อการศึกษาและใช้ภาษาที่เข้าใจง่ายจะทำให้ครูทราบจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ซึ่งสอดคล้องกับวิชัย วงษ์ใหญ่ (2537: 197) กล่าวว่า การตรวจสอบลักษณะหลักสูตรเพื่อดูความชัดเจนของหลักสูตร

ซึ่งได้แก่ ความกระฉ่างชัดของคำชี้แจง คำอธิบายสาระสำคัญและปฏิบัติต่าง ๆ ของหลักสูตรนอก จากนั้นจะดูความสอดคล้องขององค์ประกอบหลักสูตร ได้แก่ จุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหาสาระ กิจกรรมและประสบการณ์เรียนและการประเมินผล มีความสอดคล้องสัมพันธ์กันมากน้อยเพียงใด มีความเหมาะสมกับพัฒนาการของผู้เรียนที่เป็นกลุ่มเป้าหมายจริงหรือไม่ รวมทั้งความหวังของ สังคมได้สะท้อนเข้ามาอยู่ในส่วนใดของตัวหลักสูตร ความซับซ้อนของเนื้อหาสาระมีมากน้อย เพียงใด สิ่งเหล่านี้จะเป็นเครื่องชี้นำไปสู่ความสับสนในการปฏิบัติจริงว่าเหตุผลของการซ้ำซ้อนนั้น มีไว้เพื่ออะไร หรือถ้าไม่จำเป็นก็ควรตัดออก และเรียงลำดับใหม่ตามขั้นตอนของการเรียนรู้

สิ่งสำคัญอีกประการหนึ่งคือ รายละเอียดต่างๆ ที่ปรากฏในหลักสูตรนั้น สามารถที่จะนำไปปฏิบัติได้จริงตรงกับความต้องการของกลุ่มเป้าหมายหรือไม่ ฉะนั้นสรุปได้ว่าความชัดเจนของหลักสูตรสถานศึกษามีส่วนสนับสนุนให้การนำหลักสูตรไปใช้ของครูผู้สอนมีความสะดวกและง่ายขึ้น โดยเฉพาะในขั้นการเตรียมการ จะช่วยให้ครูสามารถจัดทำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การวัดผลและประเมินผลที่สอดคล้องกับเจตนารมณ์ของหลักสูตรได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ส่วนด้านหลักเกณฑ์ของหลักสูตรสถานศึกษา ผลการวิจัยปรากฏเช่นนี้ เพราะในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษานั้นจะต้องกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับคำอธิบายรายวิชา จุดมุ่งหมาย กิจกรรมการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล และข้อกำหนดต่าง ๆ ในการนำหลักสูตรสถานศึกษาไปใช้กับผู้เรียน หากหลักเกณฑ์เกี่ยวกับคำอธิบายรายวิชา จุดมุ่งหมาย กิจกรรมการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล มีความสอดคล้องกันก็จะช่วยให้การนำหลักสูตรสถานศึกษาไปใช้เกิดประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับ อัญชลี ปานแจ่ม (2541 : 110-111) พบว่า ด้านหลักเกณฑ์และแบบแผนของหลักสูตร มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการใช้หลักสูตรภาษาอังกฤษในโรงเรียนประถมศึกษา ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า หลักเกณฑ์ของหลักสูตรสถานศึกษาที่สอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2544 ซึ่งเป็นหลักสูตรแกนกลางของประเทศนั้น ย่อมเป็นแนวทางให้โรงเรียนแต่ละแห่งสามารถจัดการศึกษาให้มีคุณภาพมาตรฐานเดียวกันได้

3.2 ปัจจัยเกี่ยวกับผู้บริหาร ซึ่งประกอบด้วยด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรสถานศึกษาของผู้บริหาร ด้านการเป็นผู้นำในการนำหลักสูตรสถานศึกษาของผู้บริหาร และด้านการนิเทศการนำหลักสูตรไปใช้ของผู้บริหาร ผลการวิจัยพบว่า มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการนำหลักสูตรสถานศึกษาไปใช้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ผลการวิจัยปรากฏเช่นนี้ เพราะผู้บริหารเป็นผู้ที่มีความสำคัญในการใช้หลักสูตรหน้าทีที่สำคัญคือ การอำนวยความสะดวกให้หลักสูตรสถานศึกษาสามารถนำไปใช้อย่างมีประสิทธิภาพ กำกับดูแล และติดตามประเมินผลการใช้หลักสูตรของครูให้ประสบผลสำเร็จ ดังนั้นพฤติกรรม

ของผู้บริหารจึงต้องมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตร ซึ่งสอดคล้องกับ สัจด์ อุทรานันท์ (2532: 275) กล่าวว่า ผู้บริหารโรงเรียน ควรมีบทบาทในการส่งเสริมและสนับสนุนการใช้หลักสูตร โดยทำความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรที่โรงเรียนใช้อย่างแจ่มแจ้ง และสอดคล้องกับ วิชัย ประสิทธิ์วุฒิเวช (2542 : 102) กล่าวว่า ผู้บริหาร โรงเรียน เป็นบุคคลที่ให้การสนับสนุนการ นำหลักสูตรไปใช้ให้เกิดประสิทธิภาพ ในเบื้องต้นผู้บริหารโรงเรียนจะต้องมีความเข้าใจเกี่ยวกับ หลักสูตร จึงสามารถบริหารหลักสูตรในลำดับต่อไป

ประการที่สองด้านการเป็นผู้นำในการนำหลักสูตรสถานศึกษาของผู้บริหาร อธิบายได้ว่า ผู้บริหารมีความสำคัญในฐานะเป็นหัวหน้าสถานศึกษา ผู้บริหารต้องแสดงออกให้เห็น ถึงการเป็นผู้นำทางการศึกษา โดยเฉพาะผู้นำหลักสูตรที่มีประสิทธิภาพเป็นผู้นำที่มีบุคลิกลักษณะ ที่แสดงให้เห็นว่าสามารถใช้หลักสูตรได้ตรงกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ตั้งใจและเต็มใจที่จะทำ ให้หลักสูตรเกิดประสิทธิผล ซึ่งสอดคล้องกับ ฮอล (Hall ,1984 อ้างถึงใน บรรพต สุวรรณประเสริฐ ,2535 : 64) กล่าวว่า ผู้นำหลักสูตรจะต้องเป็นผู้มีความคิดสร้างสรรค์สิ่ง ใหม่เป็นนักจัดการ และเป็นผู้ตอบสนองความต้องการของบุคคลส่วนใหญ่และสอดคล้องกับ วิชัย วงษ์ใหญ่ (2537 : 51) กล่าวว่า ผู้นำการใช้หลักสูตรจะต้องเรียนรู้การให้ความร่วมมือต่อกลุ่ม ตนเองและกลุ่มอื่น ๆ

ประการสุดท้ายด้านการนิเทศการนำหลักสูตรไปใช้ของผู้บริหาร เพราะผู้บริหารมี โอกาสช่วยเหลือและสนับสนุนการพัฒนาครูในด้านการพัฒนาการเรียนการสอนได้ดี หากผู้บริหาร มีความรู้ความเข้าใจในการใช้หลักสูตรเป็นอย่างดี มีทักษะการนิเทศการเรียนการสอน เป็นที่ยอมรับของครูผู้สอนและเป็นแบบอย่างที่ดี รวมทั้งช่วยเหลือและสนับสนุนในการจัดซื้อจัดหาหรือจัด สรรเกี่ยวกับวัสดุการเรียนการสอน และวัสดุในการบริหารที่ช่วยอำนวยความสะดวกในการใช้ หลักสูตร ช่วยให้การนำหลักสูตรไปใช้ประสบผลสำเร็จ ซึ่งสอดคล้องกับ สัจด์ อุทรานันท์ (2531 : 13) กล่าวว่า ผู้บริหารเป็นบุคคลสำคัญที่จะทำให้การดำเนินการด้านนิเทศ ประสบผลสำเร็จและบรรลุตามจุดมุ่งหมายที่วางไว้ สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ประทีป แสงเปี่ยมสุข (2531 : 61) ที่พบว่าในโรงเรียนที่มีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนสูง ผู้บริหารมี การนิเทศติดตามผลการปฏิบัติงานอย่างสม่ำเสมอ พร้อมกับติดตามสอบถามปัญหาอุปสรรคให้คำ แนะนำให้ความช่วยเหลือในการดำเนินกิจกรรมหรือโครงการและสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สายัณห์ ต้นเสถียร (2539 : บทคัดย่อ) พบว่า พฤติกรรมการกำกับติดตามและนิเทศงานของผู้ บริหารโรงเรียนมีความสัมพันธ์กับผลการปฏิบัติงานในโรงเรียนประถมศึกษา

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า ปัจจัยเกี่ยวกับผู้บริหารสถานศึกษา ซึ่งประกอบด้วย ความรู้ ความเข้าใจในหลักสูตรสถานศึกษา การเป็นผู้นำในการนำหลักสูตรสถานศึกษาไปใช้ และการ

นิเทศการนำหลักสูตรสถานศึกษาไปใช้ สามารถสนับสนุนและส่งผลต่อการนำหลักสูตรสถานศึกษาไปใช้ของครูผู้สอนได้

3.3 ปัจจัยเกี่ยวกับครู ซึ่งประกอบด้วยด้านเจตคติที่ดีต่อหลักสูตรของครู และด้านความรู้ความเข้าใจในการนำหลักสูตรสถานศึกษาไปใช้ของครู พบว่า มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการนำหลักสูตรสถานศึกษาไปใช้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ผลการวิจัยปรากฏเช่นนี้เพราะครูนับว่าเป็นผู้ที่มีความสำคัญที่สุดในกระบวนการนำหลักสูตรสถานศึกษาไปใช้ หลักสูตรจะนำไปสู่การปฏิบัติได้ดีหรือไม่เพียงใดขึ้นอยู่กับพฤติกรรมการสอนของครูเป็นองค์ประกอบที่สำคัญ และการที่ครูจะมีพฤติกรรมการสอนที่ดีนั้นสาเหตุประการหนึ่งเกิดจากเจตคติที่ดีของครูที่มีต่อหลักสูตร เนื่องจากครูที่มีเจตคติที่ดีจะส่งผลให้ครูมีความกระตือรือร้นในการเตรียมการสอนและจัดกิจกรรม การเรียนการสอน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของประมวล เสนาฤทธิ์ (Senarith, 1980 : 135) พบว่า เจตคติและความตั้งใจของครูเป็นปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อระดับการปฏิบัติงานตามแนวการใช้หลักสูตร สอดคล้องกับผลการวิจัยของ อ้อยทิพย์ สุขสวัสดิ์ (2532 : บทคัดย่อ) และฉวีวรรณ ศรีธีรรัตน์ (2536 : บทคัดย่อ) พบว่า เจตคติต่อหลักสูตรของครูส่งผลกระทบต่อ การนำหลักสูตรไปใช้ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับ ช่าง บัศรี (2542:306) กล่าวว่า การมีเจตคติที่ดีต่อหลักสูตรจะเป็นแรงผลักดันให้ผู้สอนมุ่งมั่นในการปฏิบัติหน้าที่ของตนอีกทางหนึ่ง ส่วนด้านความรู้ความเข้าใจในการนำหลักสูตรสถานศึกษาไปใช้ของครูสามารถอธิบายได้ว่า ความรู้ความสามารถของครูในการทำความเข้าใจเกี่ยวกับคำอธิบายรายวิชา วัตถุประสงค์เนื้อหา กิจกรรม ตลอดจนการวัดผลและประเมินผลและความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ให้ผู้เรียน ซึ่งสอดคล้องกับ สุมน อมรวิวัฒน์ และ สมพงษ์ จิตระดับ (2531 : 70) กล่าวว่า ครูเป็นบุคคลที่มีความสำคัญที่สุดในการใช้หลักสูตร ครูต้องเข้าใจหลักการ จุดมุ่งหมายของหลักสูตรเข้าใจวิธีการใช้เอกสารประกอบหลักสูตรทุกประเภท นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของจุไรรัตน์ สดรุง (2538 : บทคัดย่อ) พบว่า ความรู้ความเข้าใจในการใช้หลักสูตรส่งผลต่อคุณภาพการจัดการศึกษาและประสิทธิภาพงานวิชาการของโรงเรียน

ดังนั้นสรุปได้ว่า ปัจจัยเกี่ยวกับครู ซึ่งประกอบด้วย เจตคติที่ดีต่อหลักสูตรสถานศึกษา และด้านความรู้ความเข้าใจในการนำหลักสูตรสถานศึกษาไปใช้ ส่งผลต่อการนำหลักสูตรสถานศึกษาไปใช้ของครูผู้สอน

3.4 ปัจจัยเกี่ยวกับผู้ปกครอง คือ ด้านการสนับสนุนการเรียนของผู้ปกครองกับการนำหลักสูตรสถานศึกษาไปใช้ พบว่า มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการนำหลักสูตรสถานศึกษาไปใช้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ผลการวิจัยปรากฏเช่นนี้ เพราะผู้ปกครองหรือบิดามารดาเป็นผู้ที่ใกล้ชิดกับผู้เรียนมากที่สุด ผู้ปกครองมีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน โดยเฉพาะการให้คำปรึกษา การสนับสนุนด้านวัสดุอุปกรณ์การเรียน และการให้ความร่วมมือกับทางโรงเรียนในด้านต่าง ๆ เพื่อสนับสนุนการเรียนรู้ของผู้เรียนให้เกิดประสิทธิภาพมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ ธีระนันท์ อนวัช (2539 : 102-103) กล่าวว่า การสนับสนุนของบิดามารดาหรือผู้ปกครองหรือบรรยากาศในบ้าน มีส่วนสำคัญอย่างมากต่อความสำเร็จหรือความพร้อมในการเล่าเรียนของนักเรียน กล่าวได้ว่า บรรยากาศภายในบ้านกับการสนับสนุนของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง หรือเรียกรวมว่า เคนศึกษามีส่วนช่วยนักเรียนในการเรียนอย่างดี และสอดคล้องกับ ใจทิพย์ เชื้อรัตนพงษ์ (2539 : 146-147) กล่าวว่า บทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมการใช้หลักสูตร คือ ให้การสนับสนุนช่วยเหลือในการจัดหาวัสดุอุปกรณ์และสื่อประกอบการเรียนการสอนต่างๆ เพื่อนำไปใช้ในการเรียนการสอนของครูและนักเรียน แสดงความสนใจในการเรียนของผู้เรียนด้านการซักถามผลการเรียนและช่วยเสนอแหล่งค้นคว้าเพิ่มเติม และให้ความร่วมมือกับทางโรงเรียนเมื่อโรงเรียนขอความร่วมมือมา

ดังนั้นสรุปได้ว่า ปัจจัยเกี่ยวกับผู้ปกครอง คือ การสนับสนุนการเรียนรู้ของผู้ปกครอง ส่งผลต่อการนำหลักสูตรสถานศึกษาไปใช้ของครูผู้สอน

3.5 ปัจจัยเกี่ยวกับโรงเรียน ซึ่งประกอบด้วย ด้านสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียน ด้านวัสดุอุปกรณ์ ด้านงบประมาณ และด้านระบบสารสนเทศ พบว่า มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการนำหลักสูตรสถานศึกษาไปใช้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ผลการวิจัยปรากฏเช่นนี้สามารถอธิบายได้ว่า ประการแรก ด้านสิ่งแวดล้อมภายในโรงเรียน กล่าวคือโรงเรียนที่มีสภาพแวดล้อมที่ดีย่อมเอื้อต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน สภาพบริเวณโรงเรียนสะอาดร่มรื่น มีความพร้อมของห้องเรียน สนามกีฬา และห้องสนับสนุนต่างๆ ทำให้ผู้เรียนสามารถศึกษาและเรียนรู้ด้วยตนเองเป็นการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ให้ดียิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ ผลการวิจัยของชลันดา อินทร์เจริญ (2538 : บทคัดย่อ) พบว่า การจัดบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ช่วยให้หลักสูตรประถมศึกษาประสบผลสำเร็จ

ประการที่สองด้านวัสดุอุปกรณ์ เพราะวัสดุอุปกรณ์เป็นปัจจัยที่สำคัญในการจัดการเรียนการสอน หากโรงเรียนมีความพร้อมด้านวัสดุอุปกรณ์ แล้วจะทำให้กิจกรรมการเรียนการสอนของครูและนักเรียนยิ่งเกิดประสิทธิภาพมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ ชำรง บัวศรี (2542 : 315) กล่าวว่า วัสดุอุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้ในปัจจุบัน สิ่งดังกล่าวนี้มีความสำคัญและจำเป็นต่อการปฏิบัติงานของผู้สอนมาก โรงเรียนที่มีแต่ชอล์กและกระดานดำย่อมทำให้การเรียนการสอนถูก

จำกัดไปในตัว แต่ถ้ามีอุปกรณ์เพิ่มขึ้น มีสื่อการเรียนการสอนเพิ่มขึ้น การสอนและการจัดประสบการณ์ให้แก่ผู้เรียนย่อมทำได้หลายรูปแบบ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ นววิวรรณ ศรีชัยรัตน์ (2536 : บทคัดย่อ) พบว่า วัสดุอุปกรณ์เป็นปัจจัยที่สามารถบ่งชี้ความสำเร็จของการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น

ประการที่สามด้านงบประมาณ เพราะงบประมาณเป็นแผนงานปฏิบัติการการใช้เงินที่โรงเรียนจัดทำขึ้นเป็นลายลักษณ์อักษร โดยกำหนดช่วงเวลาในอนาคตโดยจัดสรรเงินให้หมวดวิชาและงานต่างๆ เพื่อนำไปพัฒนากระบวนการเรียนการสอน ซึ่งสอดคล้องกับ ปริญญาตรี วงศ์อนุตรโรจน์ (2539: 138 -139) กล่าวว่า ในการบริหารงานวิชาการจำเป็นต้องมีงบประมาณเพื่อใช้ในการบริหารงานและงบประมาณจะทำให้การบริหารงานคล่องตัว หากมีการจัดการให้เหมาะสมและเกิดประโยชน์สูงสุด ซึ่งสอดคล้องกับ ผลการวิจัยของ รสริน เลปวิทย์ (2539 : 6) พบว่า ปัจจัยด้านงบประมาณส่งผลต่อการพัฒนาหลักสูตรระดับท้องถิ่น

ประการสุดท้ายด้านระบบสารสนเทศ เพราะการจัดระบบข้อมูลข่าวสารในโรงเรียนช่วยให้บุคลากรในโรงเรียนเป็นผู้ที่มีวิสัยทัศน์ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกเพื่อประโยชน์ในการพัฒนา การเรียนการสอน ซึ่งสอดคล้องกับนิรมล กิติวิบูลย์ (2534 : 3) กล่าวว่า ระบบสารสนเทศหรือระบบข้อมูลที่เกี่ยวข้องทางการศึกษาเป็นสิ่งที่มีความจำเป็นและความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาหลักสูตร เพราะกระบวนการตัดสินใจของครูต้องอาศัยข้อมูลข่าวสารเป็นสำคัญ และสอดคล้องกับ ผลการวิจัยของ ชลันดา อินทร์เจริญ (2538 : บทคัดย่อ) พบว่า ระบบสารสนเทศเป็นตัวแปรที่บ่งชี้ความสำเร็จของหลักสูตรประถมศึกษา

4. เพื่อค้นหาปัจจัยที่ใช้เป็นตัวพยากรณ์ที่ดีในการทำนายการนำหลักสูตรสถานศึกษาไปใช้ในโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดปัตตานี

ผลการวิเคราะห์ เมื่อเพิ่มปัจจัยทั้งห้าปัจจัย เข้าไปในสมการ พบว่า มีสามปัจจัยคือ ปัจจัยเกี่ยวกับโรงเรียน ปัจจัยเกี่ยวกับครูผู้สอน และปัจจัยเกี่ยวกับหลักสูตรสถานศึกษา สามารถพยากรณ์การนำหลักสูตรสถานศึกษาไปใช้ในโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดปัตตานี อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 โดยมีค่าคงที่ (a) เท่ากับ 11.953 และสามารถร่วมกันพยากรณ์การนำหลักสูตรสถานศึกษาไปใช้ ได้ร้อยละ 64 สำหรับปัจจัยที่ไม่เข้าในสมการพยากรณ์ คือ ปัจจัยเกี่ยวกับผู้บริหารสถานศึกษา และปัจจัยเกี่ยวกับผู้ปกครอง ซึ่งผลปรากฏว่า ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้คือ ปัจจัยทั้งห้าปัจจัยสามารถเป็นตัวพยากรณ์การนำหลักสูตรสถานศึกษาไปใช้ในโรงเรียนมัธยมศึกษาตามทัศนคติของครูผู้สอนในจังหวัดปัตตานีได้

ผลการวิจัยที่ปรากฏเช่นนี้ สามารถอธิบายได้ว่า มีปัจจัยสำคัญหลายประการที่ส่งผลต่อการนำหลักสูตรสถานศึกษาไปใช้และสามารถทำนายการนำหลักสูตรสถานศึกษาไปใช้ได้

เมื่ออธิบายเป็นรายปัจจัย พบว่า ปัจจัยอันดับแรก คือ ปัจจัยเกี่ยวกับโรงเรียน ประกอบด้วย ด้านสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียน ด้านวัสดุอุปกรณ์ ด้านงบประมาณ และด้านระบบสารสนเทศ สามารถพยากรณ์การนำหลักสูตรสถานศึกษาไปใช้ได้ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน สามารถอธิบายได้ว่า ด้านสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียน เป็นปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการนำหลักสูตรไปใช้ ซึ่งสอดคล้องกับ ผลการวิจัยของ คณิต เจียรกลาง (2535 : บทคัดย่อ) พบว่า องค์ประกอบด้านบรรยากาศโรงเรียนส่งผลต่อการปฏิบัติงานวิชาการของโรงเรียน รวมทั้งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ แสง จันทร์นอม (2538 : บทคัดย่อ) พบว่า บรรยากาศของโรงเรียนมีความสัมพันธ์กับการนิเทศการศึกษาและการปฏิบัติงานของครู และยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของศศิธร เล็กวิเชียร (2538 : บทคัดย่อ) พบว่า บรรยากาศในห้องเรียนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ด้านวัสดุอุปกรณ์ เป็นปัจจัยที่สำคัญในการจัดการเรียนการสอน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของเวลแมนน์ (Wellman , 1988 : 1427-A) พบว่า วัสดุอุปกรณ์เป็นสิ่งจำเป็นต่อการเปลี่ยนแปลงทางการศึกษาและการนำหลักสูตรภาษาอังกฤษไปใช้ นอกจากนี้แล้วยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของจูไรรัตน์ สดรุง (2538 : บทคัดย่อ) พบว่า ความพร้อมของวัสดุอุปกรณ์สัมพันธ์และส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานวิชาการและประสิทธิภาพของหลักสูตร

ด้านงบประมาณ เป็นปัจจัยที่สำคัญที่จะสนับสนุนการใช้หลักสูตรได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพราะงบประมาณ จะถูกนำไปใช้ในรูปของแผนปฏิบัติการประจำปีของโรงเรียนเพื่อจัดสรรให้ฝ่ายงานและหมวดวิชาต่าง ๆ ได้ใช้ในการจัดซื้อวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียนการสอน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของอัญชลี ปานแจ่ม (2541: 125) พบว่า ปัจจัยภายในโรงเรียนได้แก่ งบประมาณ ส่งผลต่อการใช้หลักสูตรภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา พ.ศ. 2539

และด้านระบบสารสนเทศ มีความสำคัญต่อครูในการจัดการเรียนสอน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ชลันดา อินทร์เจริญ (2538 : บทคัดย่อ) พบว่า ระบบสารสนเทศเป็นตัวแปรที่บ่งชี้ความสำเร็จของหลักสูตรประถมศึกษา

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า ปัจจัยเกี่ยวกับโรงเรียนซึ่งประกอบด้วย สภาพแวดล้อมภายในโรงเรียน วัสดุอุปกรณ์ งบประมาณ และระบบสารสนเทศ มีความสำคัญอย่างยิ่งในการนำหลักสูตรสถานศึกษาไปใช้ให้เกิดประสิทธิภาพ กล่าวคือ หากโรงเรียนมีสภาพแวดล้อมที่ดี มีความพร้อมด้านวัสดุอุปกรณ์สนับสนุนการเรียนการสอน มีงบประมาณเพียงพอ และที่สำคัญมีการใช้ระบบสารสนเทศที่ทันสมัยช่วยสนับสนุนการเรียนการสอน ย่อมจะช่วยให้การนำหลักสูตรสถานศึกษาไปใช้ประสบผลสำเร็จตามจุดมุ่งหมายที่วางไว้

ปัจจัยอันดับที่สอง คือ ปัจจัยเกี่ยวกับครู ได้แก่ ด้านเจตคติที่ดีต่อหลักสูตรสถานศึกษา

และด้านความรู้ความเข้าใจในการนำหลักสูตรสถานศึกษาไปใช้ สามารถพยากรณ์การนำหลักสูตรสถานศึกษาไปใช้ได้ ซึ่งสอดคล้องกับ ผลการวิจัยของ ประมวล เสนาฤทธิ์ (Senarith, 1980: 135) พบว่า เจตคติและความตั้งใจของครูเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อระดับการปฏิบัติงานตามแนวการใช้หลักสูตร และยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของฉวีวรรณ ศรีชัยรัตน์ (2536 : บทคัดย่อ) พบว่า เจตคติและความตั้งใจของครูเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อระดับการปฏิบัติงานตามแนวการใช้หลักสูตร สำหรับด้านความรู้ความเข้าใจในการนำหลักสูตรสถานศึกษาไปใช้ของครู ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ กระจ่าง คงสง (2529 : บทคัดย่อ) พบว่า ความรู้ความเข้าใจในหลักสูตรของครูส่งผลต่อพฤติกรรมการสอนของครู อีกทั้งผลการวิจัยของ จุไรรัตน์ สดรุง (2538: บทคัดย่อ) พบว่า ความรู้ความเข้าใจในการใช้หลักสูตรส่งผลต่อคุณภาพการจัดการศึกษาและประสิทธิภาพงานวิชาการของโรงเรียน

ผลการวิจัยที่ปรากฏเช่นนี้สามารถอธิบายได้ว่า ความรู้ความสามารถของครูผู้สอนในการทำความเข้าใจในส่วนของวัตถุประสงค์ เนื้อหา กิจกรรมตลอดจนการวัดและประเมินผล รวมถึงการถ่ายทอดความรู้ให้แก่ผู้เรียน ครูต้องมีการพัฒนาตนเองอยู่เสมอ โดยเฉพาะการศึกษาเอกสารหลักสูตรและเอกสารประกอบหลักสูตรให้เข้าใจอย่างถ่องแท้ สามารถที่จะวิเคราะห์และสังเคราะห์หลักสูตรเพื่อแปลงหลักสูตรไปสู่การสอน สามารถที่จะจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพเหมาะสมกับผู้เรียน เพื่อสนองเจตนารมณ์ของหลักสูตรสถานศึกษาและแผนการจัดการศึกษาแห่งชาติต่อไป

ปัจจัยสุดท้ายคือ ปัจจัยเกี่ยวกับหลักสูตรสถานศึกษา ได้แก่ ด้านความชัดเจนของหลักสูตรสถานศึกษา และด้านหลักเกณฑ์ของหลักสูตรสถานศึกษา สามารถพยากรณ์การนำหลักสูตรสถานศึกษาไปใช้ได้ ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ เรแกนและลีทวูด (Regan and Leithwood, 1971: 10) กล่าวว่า ปัจจัยด้านความชัดเจนของหลักสูตรส่งผลต่อการใช้หลักสูตร และผลการวิจัยของอัญชลี ปานแจ่ม(2541 : 137) พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการใช้หลักสูตรภาษาอังกฤษในโรงเรียนประถมศึกษา คือ ด้านความชัดเจนของหลักสูตร

สำหรับด้านหลักเกณฑ์ของหลักสูตรสถานศึกษา ไม่สอดคล้องกับ ผลการวิจัยของอัญชลี ปานแจ่ม (2541: 140) พบว่า ด้านหลักสูตรได้แก่ หลักเกณฑ์และแบบแผนหลักสูตร ไม่ส่งผลต่อการใช้หลักสูตรภาษาอังกฤษ พ.ศ. 2539 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะหลักสูตรสถานศึกษาที่โรงเรียนแต่ละแห่งได้จัดทำขึ้นต้องอาศัยกรอบแนวทางของหลักสูตรแกนกลางคือ หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 เป็นหลัก และต้องยึดหลักเกณฑ์ของหลักสูตรแกนกลางในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาของตนเองทั้งนี้ก็เพื่อให้เกิดมาตรฐานในการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพใกล้เคียงกันในแต่ละสถานศึกษา

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า สภาพปัจจัยเกี่ยวกับหลักสูตรสถานศึกษา ปัจจัยเกี่ยวกับผู้บริหาร ปัจจัยเกี่ยวกับครูผู้สอน ปัจจัยเกี่ยวกับผู้ปกครอง และปัจจัยเกี่ยวกับโรงเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก อย่างไรก็ตามโรงเรียนต้องพัฒนาปัจจัยเหล่านี้ให้มีประสิทธิภาพอยู่เสมอ โดยเฉพาะปัจจัยเกี่ยวกับผู้ปกครอง ด้านการสนับสนุนการเรียนของผู้เรียนที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย ดังนั้นโรงเรียนต้องดำเนินการหามาตรการต่าง ๆ ในการขอความร่วมมือกับผู้ปกครองของผู้เรียนในการสนับสนุนส่งเสริมการเรียนของผู้เรียน เช่น การประชุมปรึกษาหารือกับผู้ปกครอง ในการพัฒนาการเรียนการสอน การเยี่ยมบ้านผู้เรียน และการเชิญผู้ปกครองเข้าร่วมในกิจกรรมที่โรงเรียนจัดขึ้นให้มากยิ่งขึ้น

1.2 การนำหลักสูตรสถานศึกษาไปใช้ในโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดปัตตานีของครูผู้สอน ได้แก่ ขั้นตอนการเตรียมการ ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และขั้นตอนการวัดและประเมินผล โดยภาพรวมครูมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก อย่างไรก็ตามโรงเรียนควรส่งเสริมการพัฒนาครูผู้สอนในด้านการจัดการเรียนการสอนอยู่เสมอ โดย จัดให้มีการฝึกอบรมสัมมนา การศึกษาดูงาน และการสนับสนุนด้านนวัตกรรมและเทคโนโลยีใหม่ๆ

1.3 ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทั้งห้าปัจจัยกับการนำหลักสูตรสถานศึกษาไปใช้มีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ดังนั้นโรงเรียนควรตระหนักและให้ความสำคัญกับปัจจัยต่าง ๆ โดยเฉพาะปัจจัยเกี่ยวกับผู้ปกครอง ควรเปิดโอกาสให้ผู้ปกครองของผู้เรียน ได้เข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆที่โรงเรียนจัดขึ้นและร่วมประชุมปรึกษาหารือในการช่วยเหลือสนับสนุนการเรียนของผู้เรียน สำหรับครูผู้สอนควรมีการเยี่ยมบ้านของผู้เรียนเพื่อพบปะพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับผู้ปกครองและเพื่อศึกษาสภาพความเป็นจริงของผู้เรียนเพื่อเป็นข้อมูลในการให้ความช่วยเหลือด้านการเรียนเป็นรายบุคคลต่อไป

1.4 จากผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่สามารถพยากรณ์การนำหลักสูตรสถานศึกษาไปใช้ ได้แก่ ปัจจัยเกี่ยวกับโรงเรียน ปัจจัยเกี่ยวกับครู และปัจจัยเกี่ยวกับหลักสูตรสถานศึกษา แต่อย่างไรก็ตามปัจจัยเกี่ยวกับผู้บริหารและปัจจัยเกี่ยวกับผู้ปกครอง ซึ่งต่างก็เป็นปัจจัยที่มีความสำคัญซึ่งล้วนแล้วแต่เอื้อต่อการนำหลักสูตรสถานศึกษาไปใช้ให้เกิดประสิทธิภาพ ดังนั้นผู้บริหารควรมีความรู้ความเข้าใจในหลักสูตรสถานศึกษาให้มากขึ้น โดยเฉพาะการร่วมจัดทำหลักสูตร การเป็นผู้นำในการใช้หลักสูตรสถานศึกษา และสามารถให้การนิเทศการนำหลักสูตรไปใช้แก่ครูผู้สอนได้เป็นอย่างดี สำหรับผู้ปกครองของผู้เรียนควรมีการสนับสนุนการเรียนของผู้เรียนให้

มากขึ้นเช่นกัน รวมทั้งคอยสอดส่องดูแลให้บุตรหลานสนใจใฝ่รู้ในการศึกษาเล่าเรียนที่บ้าน และให้ความร่วมมือกับทางโรงเรียนให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ในการพัฒนาความรู้ความสามารถของผู้เรียนให้ตรงกับความต้องการของผู้เรียน ชุมชน สังคมและประเทศชาติต่อไป

2. ข้อเสนอแนะในการศึกษาวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการวิจัยปัจจัยที่ส่งผลการนำหลักสูตรสถานศึกษาไปใช้ ด้านอื่น ๆ นอกเหนือจากปัจจัยทั้งห้าปัจจัยที่ผู้วิจัยได้ศึกษาไว้แล้ว เพื่อจะได้ทราบถึงปัจจัยอื่น ๆ ที่อาจส่งผลต่อการนำหลักสูตรสถานศึกษาไปใช้ มากกว่าปัจจัยทั้งห้าปัจจัยที่ศึกษาแล้ว

2.2 ควรมีการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการนำหลักสูตรสถานศึกษาไปใช้ในโรงเรียนประถมศึกษา เพื่อศึกษาปัจจัยที่ทำให้เกิดความแตกต่างของการนำหลักสูตรสถานศึกษาไปใช้ของครูผู้สอน

2.3 ควรมีการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการนำหลักสูตรสถานศึกษาไปใช้ในโรงเรียนเอกชน เพื่อศึกษาปัจจัยที่ทำให้เกิดความแตกต่างของการนำหลักสูตรสถานศึกษาไปใช้ของครูผู้สอน

2.4 ควรมีการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการนำหลักสูตรสถานศึกษาไปใช้โรงเรียนมัธยมศึกษา โดยใช้แบบสัมภาษณ์ผู้บริหารและครูผู้สอน ซึ่งจะช่วยให้ทราบรายละเอียดเกี่ยวกับปัจจัยต่างๆ ที่ส่งผลต่อการนำหลักสูตรสถานศึกษาไปใช้ ในด้านลึกยิ่งขึ้น

